

روایتی از ابتکار و همت دو جوان آبادانی برای بازسازی تاریخ فرهنگی و فراموش شده شهر

کام تلخ سینما شیرین دوباره شیرین شد

گزارش

یوسف حیدری

دبیر گروه گزارش

مکان‌های تاریخی فراموش شده آبادان این روزها به دست یک زوج جوان هنرمند احیا می‌شوند. زخم ترکش‌های جنگ هنوز هم روی دیوارهای شهر خودنمایی می‌کند اما آنها تصمیم گرفتند تاریخ آبادان را با غبار رویی از مکان‌هایی که مردم این شهر سال‌ها با آن خاطره داشتند زنده کنند. احیای سینما شیرین که بیش از یک قرن از عمر آن می‌گذرد توسط این زوج و جوانان گروه هنری حقیقت و اجرای نمایش هنری سکانس تئاتر در آن و بازدید از این سینما و مسجد رنگونی‌ها و همچنین باز شدن در قدیمی‌ترین کلیسای آبادان لحظه‌های خوبی را برای مردمی که نوزاد امسال با به این شهر سفر کرده بودند رقم زد.

زینب حقیقت و علی دوست محمدی تلاش می‌کنند تا با کمک جوانان علاقه‌مند به هنر مکان‌های تاریخی فراموش شده دیگری را در شهرهای اهواز و کرمان احیا کنند.

نشسته و تخریب شده‌اند. مکان‌هایی که روزگاری برای خودشان اسم و رسمی داشتند اما سال‌هاست به فراموشی سپرده شده‌اند. احیای این مکان‌های تاریخی ایده‌ای بود که در ذهن من وهمسرم شکل گرفت و سال ۱۴۰۰ سراغ سینما شیرین رفتیم. سبنمایی که در ۱۳۱۰ توسط یک تاجر هندی در آبادان ساخته شد و بزرگ‌ترین

زینب حقیقت از ایده‌ای که باعث شد تا سراغ احیای مکان‌های تاریخی بروند این‌گونه می‌گوید: «هن و هسمرم تصمیم گرفتیم سراغ مکان‌هایی برویم که سال‌هاست گرد فراموشی روی آنها

سینمای خصوصی در ایران و خاورمیانه بود. سال‌هایی که در کشورهای خاورمیانه سینمایی وجود نداشت سینما شیرین در چهار طبقه به

روزترین فیلم‌ها را نمایش می‌داد. روزگاری که کام مردم آبادان با سینما شیرین می‌شد. این شروع کار ما بود و تصمیم گرفتیم دیگر مکان‌های تاریخی شهر مثل مسجد رنگونی‌ها و کلیسای شهر را نیز احیا کنیم. تصمیم گرفتیم به جای اینکه از مسئولین انتظار داشته باشیم، خودمان دست به کار شویم و به عنوان یک شهروند مسئول احیای دوباره مکان‌های تاریخی را فرهنگ‌سازی کنیم. تجربه نشان داده است وقتی مردم خودشان پیش‌قدم می‌شوند مسئولان نیز همراهی می‌کنند.» وی در ادامه گفت: «با گروهی از جوانان علاقه‌مند به هنر گروه هنری حقیقت را راه‌اندازی کردیم و تصمیم گرفتیم مکان‌های فراموش شده شهر را به امکان فرهنگی و هنری تبدیل کنیم. هدف این بود که جوان‌های شهر را جذب کنیم و هر شب برای آنها برنامه‌ای اجرا کنیم. هدفی که با استقبال زیاد مردم محقق شد. هر شب و دخترا و پسرهای جوان برای بازدید می‌آیند و لذت می‌برند. همه این کارها را با هزینه شخصی

انجام داده‌ایم و از اینکه قدمی برای آبادانی شهر و شناساندن تاریخ آبادان برداشتیم خوشحالیم. این حرکت الگوی خوبی برای دیگر شهرها شده است و گروهی از جوانان کرمان و اهواز از ما خواستند به آنها کمک کنیم تا این ایده را نیز در آنجا پیاده کنند.»

باشو، غریبه‌ای در سینما شیرین

هنوز هم زخم ترکش‌های ۸ سال دفاع مقدس روی دیوار سینمای شیرین آبادان خودنمایی می‌کند. سینمایی که در روزهای جنگ مرکز تجهیزات و انبار مهمات بود، روزهایی که آبادان در محاصره دشمن یعنی قرار داشت و مردم با دست خالی از شهرشان دفاع می‌کردند و سرانجام بعد از یک سال با عملیات ثامن الائمه حصر آبادان شکست و دشمن مجبور به عقب‌نشینی شد. سینما شیرین یادآور خاطرات روزهایی است که نمایش ایشار و مقاومت در خشت خشت این سینما اجرا می‌شد. با گذشت سال‌ها این سینما که به مخروبه تبدیل شده بود با همت گروهی از جوانان دوباره احیا شد و مردم روی دیواری که سال‌ها فیلم‌های روز دنیا به نمایش در می‌آمد به تماشای بخشی از سکانس فیلم‌های ماندگار می‌نشینند و چند سکانس دیگر فیلم نیز توسط جوانان هنرمند تئاتر اجرا می‌شود. سکانس‌ی از فیلم باشو، غریبه کوچک که بهترین فیلم تاریخ سینمای ایران است روی پرده گچی به نمایش در می‌آید و آن سوی دیگر سالن سینما یکی از بازیگران در نقش باشو روی تشمت می‌زند و سکانس‌ی از این فیلم را بازی می‌کند. تلفیق فیلم و تئاتر ایده جالبی است که توسط زینب حقیقت هنرمند عرصه تئاتر در آبادان پیاده شد. ایده‌ای که علاوه بر احیای دوباره این سینمای تاریخی مردم را به خاطرات روزهای شیرین گذشته می‌برد.

زینب از تصمیم بزرگ زندگی‌اش برای احیای سینمای تاریخی آبادان و نمایش فیلم و تئاتر در این سینما این‌گونه روایت می‌کند: «تمام دغدغه‌هایم حفظ و ماندگاری میراث شهرم است. وقتی دیدم این سینما به عنوان بخشی از تاریخ فرهنگ شهرم به فراموشی سپرده شده نتوانستم بی‌تفاوت از کنارش عبور کنم؛ «شیرین» فقط یک سالن نمایش نیست یک خاطره جمعی است. با حمایت‌هایی که انجام گرفت سال ۱۴۰۰ تقاهم‌نامه‌ای امضا شد و ما برای اولین بار در آهنی این سینما را که به مخروبه تبدیل شده بود باز کردیم. وقتی در باز شد ایده نمایش فیلم و تئاتر همان جا در ذهنم جرقه زد. به همسر و دوستانم گفتم بهترین راه برای احیای دوباره این سینما نمایش فیلم‌هایی است که مردم با آن خاطره دارند و باید بخشی از این فیلم‌ها را خودمان بازی کنیم. روزهای اول خیلی‌ها می‌گفتند این کار غیر ممکن است به خصوص

گزارش

سکانس‌های این فیلم‌ها خاطرات زیادی برای شان زنده می‌شود. از مرد ۷۵ ساله که با اشک از ما تشکر می‌کند تا کودگان خردسال. این کار فرهنگی و هنری دو سال به دلیل ماجرای متروپل که همه شهر در ماتم و عز‌ا بود متوقف شد و دوباره آن را شروع کردیم. این سینما ظرفیت تبدیل شدن به موزه سینما را دارد و امیدوارم یک روز این اتفاق رقم بخورد.»

از مسجد رنگونی‌ها تا کلیسای گارپت

احیای دوباره مسجد تاریخی رنگونی‌ها و روایت ساخت این مسجد در کنار بازدید از کلیسای گارپت، قدیمی‌ترین کلیسای آرامنه آبادان از جاذبه‌های جذاب‌یی بود که نوزاد امسال مردم آبادان و کسانی که به این شهر سفر کردند از آن می‌گویند: مکان‌هایی که به فراموشی رفته بودند. زینب حقیقت با اشاره به اینکه نوزاد امسال بیش از ۷ هزار نفر از مسجد رنگونی‌ها بازدید کردند می‌گوید: «قدیمی‌ترین مسجد ساخته‌شده در حوزه مناطق نفت خیزمسجد رنگونی‌های آبادان است که از حیث معماری، استحکام بنا و تزئینات و نمای هنرمندانه اش، از جاذبه کم نظیری برخوردار است. این مسجد حدود سال ۱۳۰۰ در جنوب غربی پالایشگاه آبادان و در کرانه اروند به دست کارگران و معماران مسلمان برمه‌ای تیار ساخته شده است. این بنا‌ی تاریخی به فراموشی رفته بود و ما تلاش کردیم مردم را با تاریخ این مسجد که عبادگاه برمه‌ای‌ها بود آشنا کنیم. علاوه بر آن ۴ هزار نفر نیز از سینما شیرین بازدید کردند و هر شب به تماشای فیلم و تئاتر نشستند. همچنین رابزنی‌هایی که با شورای خلیفه گری انجام گرفت امسال شرایطی فراهم کردیم که مردم از قدیمی‌ترین کلیسای شهر آبادان بازدید کنند و دوستان ما به عنوان راهنما کنار مردم حضور داشتند تا تاریخ مسجد و کلیسا را روایت کنند. تلاش می‌کنیم تا غبار از چهره دیگر مکان‌های تاریخی شهر برداریم و سهمی در بالا رفتن سرانه فرهنگی و هنری شهرمان داشته باشیم.»

افزایش درآمدهای مالیاتی با نشان‌دار کردن مالیات

در مصرف مالیات‌ها محقق شد.

این نماینده مجلس در ادامه گفت: توجه ویژه به مسأله تأمین مالی پروژه‌های نیمه‌تمام با تکیه بر مالیات و با نظارت و نظرقواهی

از مؤدیان موجب تحقق یک نظام مالیاتی کارآمد خواهد شد و شفافیت و عدالت مالیاتی را تقویت خواهد کرد و خروجی این نظام مالیاتی، بهبود تعامل مردم با نظام مالیاتی و افزایش کارایی در تخصیص مالیات است و باید این چنین پروژه‌ها و طرح‌های مهم شفافیت‌افزا با جلب مشارکت مردم افزایش یابد و شاهد تحقق حکمرانی بیشتر مردمی در اقتصاد باشیم.

وی در رابطه با اجرای طرح «نشان‌دار کردن مالیات» و تخصیص یک درصد از منابع مالیاتی سال جاری به این طرح بیان کرد: یکی از تصمیمات خوب این است که ۱ درصد از مالیات را در قالب طرح «نشان‌دار کردن مالیات» اختصاص می‌دهند که شاید بتواند مشوقی باشد برای اینکه مؤدیان مالیاتی خودشان مالیاتشان را هدف‌گذاری کنند که هم شفافیت ایجاد می‌کند و هم رغبت در پرداخت مالیاتی به وجود می‌آید.

هدف مالیات‌ها، مردم انگیزه بیشتری برای پرداخت آنها پیدا می‌کنند و در نتیجه، منابع مالی بیشتری برای توسعه مناطق محروم فراهم می‌شود.

شفافیت نتیجه طرح نشان‌دار کردن مالیات
همچنین حبیب قاسمی عضو کمیسیون عمران مجلس شورای اسلامی نیز با اشاره به اهمیت طرح نشان‌دار کردن مالیات‌ها در تحقق شفافیت مالیاتی اظهار کرد: یکی از برجسته‌ترین و مهمترین طرح‌های اجرایی کشور در راستای تحقق شفافیت در عملکرد حاکمیت، مسأله مربوط به ایجاد قدرت انتخاب برای مؤدیان در تعیین محل مصرف مالیات خود بوده است.

مؤدیان ذیل تبصره ماده ۱۰۰ قانون مالیات‌های مستقیم در تابستان امسال توانستند که با انتخاب خود و اعمال نظر مستقیم خود نحوه

مصرف مالیات خود را مشخص کنند. به این ترتیب مؤدیان برای اولین بار به‌صورت کامل مسیر مصرف مالیات خود را تعیین کردند و از آن نیز آگاهی یافتند و به این ترتیب یکی از ارکان راهبردی نظام مالیاتی یعنی شفافیت

توسعه زیرساخت‌ها و تکمیل پروژه‌ها خواهد بود. ما پروژه‌های زیادی داریم که سال‌ها است منتظر ۲۰ میلیارد تومان بودجه برای تکمیل شدن هستند و درصورت تکمیل هم مردم تشویق به پرداخت مالیات می‌شوند.

وی با اشاره به تأثیر اجرای این طرح در بهبود وضعیت زندگی مردم خصوصا در مناطق محروم، گفت: طرح نشان‌دار کردن مالیات، که در آن بخشی از مالیات‌های جمع‌آوری‌شده به پروژه‌های خاصی اختصاص می‌یابد، می‌تواند تأثیرات مثبتی بر توسعه زیرساخت‌های مناطق محروم داشته باشد. این روش با تخصیص مستقیم منابع مالی به پروژه‌های زیربنایی، مانند جاده‌سازی، احداث مدارس و مراکز درمانی، تأمین آب و برق، و توسعه اینترنت، می‌تواند به بهبود وضعیت زندگی و افزایش فرصت‌های اقتصادی در این مناطق کمک کند.

توکل، شفافیت در نظام مالیاتی را از دیگر مزایای اجرای این طرح دانست و افزود: اجرای این طرح باعث ایجاد شفافیت بیشتر در نحوه مصرف مالیات‌ها و افزایش اعتماد عمومی می‌شود. با مشخص شدن مقصد و

طرح نشان‌دار کردن مالیات که از ابتکارات سازمان مالیاتی است منجر به افزایش درآمدهای مالیاتی، بهبود فرآیندهای نظارتی و ایجاد حس مسؤولیت‌پذیری در میان تولیدکنندگان و مصرف‌کنندگان شده است.

در همین زمینه غلامرضا توکلی کارشناس اقتصادی درخصوص اجرای طرح نشان‌دار کردن مالیات، بیان کرد: یکی از اقدام‌های خوبی که سازمان مالیاتی کشور ابلاغ کرد، نشان‌دار کردن مالیات است؛ مؤدیانی که می‌خواهند مالیات پرداخت کنند، اگر بدانند مالیات پرداختی آنها در کجا هزینه می‌شود، قطعا تمایل بیشتری به پرداخت مالیات خواهند داشت. خصوصا اگر پروژه‌هایی که نشان‌دار شده است در مناطق محروم و همچنین زادگاه خودشان باشد قطعا تمایل به پرداخت مالیات در جهت تکمیل آن پروژه بیشتر خواهد بود.

توکل همچنین با اشاره به تأثیر اجرای این طرح در جلوگیری از فرارهای مالیاتی، گفت: اجرای طرح نشان‌دار کردن علاوه بر اینکه باعث جلوگیری از فرارهای مالیاتی می‌شود، راهی برای کمک به دولت برای

پیگیری‌ها نشان می‌دهد که از سال ۱۴۰۱ پرونده خانه خالی جدیدی به سازمان امور مالیاتی کشور اعلام نشده و آمارهای مربوط به وصولی این پخش در حقیقت مربوط به پرونده‌های سال ۱۴۰۰ و ۱۴۰۱ بوده است.

طی سال‌های اخیر شاهد وصولی بسیار محدود مالیات از خانه‌های خالی بوده‌ایم، به‌طوری که نسبت به ارقام تعیین‌شده در بودجه‌های سنواتی فاصله بسیار زیادی مشاهده می‌شود. در سال‌های اخیر، قانون مالیات بر خانه‌های خالی با هدف تنظیم بازار مسکن و تشویق مالکان به عرضه واحدهای مسکونی خالی به بازار اجاره یا فروش اصلاح و تصویب شد، با این حال این قانون نتوانسته است انتظاراتی را که در بعد مالی و اقتصادی پس از اجرای آن وجود داشت، برآورده کند. این قانون که از سال ۱۳۹۹ با اصلاح ماده ۵۴ قانون مالیات‌های مستقیم وارد فاز اجرایی شد، قرار بود با ایجاد انگیزه برای عرضه خانه‌های خالی، هم بازار اجاره‌بها را کنترل کند و هم منبع درآمدی جدیدی برای دولت فراهم آورد، اما شواهد نشان می‌دهد که وصولی مالیات از این محل، فاصله چشمگیری با ارقام پیش‌بینی‌شده در بودجه‌های سنواتی دارد. بر اساس گزارش‌های موجود، از زمان اجرایی شدن این قانون، تعداد خانه‌های خالی شناسایی‌شده و مالیات وصولی از آن‌ها با اهداف تعیین‌شده در بودجه‌های سنواتی همخوانی نداشته است.

وصولی ناچیز مالیات بر خانه‌های خالی در ۲ سال

در بودجه سال ۱۴۰۰، پیش‌بینی شده بود که حدود ۲ هزار میلیارد تومان از محل مالیات بر خانه‌های خالی وصول شود، با این حال تا

نیمه تمام، حدود ۴۰۰۰ همت پول نیاز دارد تا تکمیل شود؛ بنابراین یکی از عواملی که می‌توان این پروژه‌های نیمه‌کاره را تکمیل کرد همین اجرای طرح نشان‌دار کردن مالیات است.

تکمیل پروژه‌های نیمه‌تمام کشور با کمک مالیات‌ها و نظارت و نظردهی مستقیم مؤدیان اثرات بسیار مثبتی درزمینه بهبود رابطه مردم با نظام مالیاتی نیز خواهد داشت و در بودجه ۱۴۰۴ نیز تصویب شد که این مدل شفافیت‌زا از همکاری مؤدیان با نظام مالیاتی افزایش یابد.

مالیاتی بازدارد. به همین سبب یک فرآیند طولانی و پرهزینه برای رسیدگی به این اعتراضات آغاز می‌شود. به‌نظر می‌رسد تا کنون نیز برخی پرونده‌های مربوط به ۱۴۰۰ و ۱۴۰۱ به سرانجام نرسیده است و به همین سبب همچنان عدم وصولی برای مالیات بر خانه‌های خالی وجود دارد.

چهار سال بعد، مالیات خانه‌های خالی همچنان روی کاغذ

شاید بتوان گفت که مهمترین دلیل این عملکرد ضعیف، ناکارآمدی سامانه املاک و اسکان است که همچنان یک بانک اطلاعاتی جامع و به‌روز نیست، علاوه بر این، فرآیند طولانی اعتراض مؤدیان به برگه‌های تشخیص مالیاتی و نبود ضمانت اجرایی قوی برای وصول، از دیگر موانع اصلی به‌شمار می‌روند. با توجه به این شرایط تکمیل این سامانه و نظارت بر اجرای قانون نیازمند عزم جدی‌تر دستگاه‌های اجرایی است. به این ترتیب می‌توان گفت که باید سازوکارهای شناسایی دقیق‌تر، جریمه‌های بازدارنده‌تر و هماهنگی بهتر بین دستگاه‌ها ایجاد شود. در شرایط کنونی می‌توان گفت که قانون مالیات بر خانه‌های خالی با وجود گذشت حدود ۴ سال از اصلاح آن همچنان بخش زیادی از این قانون روی کاغذ باقی مانده است.

انتظار می‌رود وزارت راه و شهرسازی به‌عنوان متولی سامانه املاک و اسکان و همچنین کمیسیون ۹۰ و دیوان محاسبات کشور به‌عنوان نهادهایی ناظر در اجرای قوانین، جدیت بیشتری در این خصوص از خود نشان دهند.